

Publicerad 2007-09-19 21:37 av johanna1234

Sammanfattning, fatta samma, samman fatta! fattar du?

Det är den där mjukheten

i rösten

i ögonen

i leendet

som för pärldraperierna åt sidan

och öppnar min sårbarhet till allmän

beskådan

Det är alla de flyende ordens

dubbla sanningar

de som smyger om natten

som håller mig kedjad vid klippkanten

och jag vet inte

om jag hindras från att flyga eller räddas

från att falla

Men så är det collaget av bilder

strömmandes genom hjärnan

som cementerar varje rum i mig

tills jag sjunker och kvävs

i kvicksand av armeringsjärn

Och jag vill ropa

förklara nu då berätta säg!

men det enda som kommer över mina läppar

är ännu en meningsslöshet

ackompangerat av ett leende

som borde säga för mycket

men inte lyckas förmedla

någonting

Och det finns ständigt en öppning längre bort

men den är alltid om och sen

och aldrig nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren johanna1234 med Poeter.se id #13781 innehar upphovsrätten